

Sløjden tilfredsstillende Maade. For øvrigt tror jeg, at baade Ministeren og det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) i nogen Maade har misforstaaet mine Bemærkninger om, at Aksel Mikkelsen burde fritages for at føre Tilsyn med Askov-Nääs Sløjden, og at der muligvis derfor kunde være Tale om noget i den Retning, som det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) havde peget paa, nemlig at ansætte en Assistent. Det var i alle Tilfælde slet ikke min Tanke, at der skulde ansættes en anden Sløjdsinspektør, men det skulde være en midlertidig Nødhjælp, indtil vi fik en Sløjdsinspektør, som ikke havde Ensidighedens Præg over sig, men havde pædagogisk Forstaaelse af begge de to Sløjdretningers gode Arbejde, selv om det ikke paa alle Punkter faldt sammen. Selv om der maaske til at begynde med blev en Deing, kunde det adskilte samles igen under et forstaaende Tilsyn.

Ministeren udtalte, at han forstod ikke rigtigt, at „Dansk Sløjd“, som der dog er gjort et stort Arbejde for, som har stor Udbredelse og nyder megen Anerkendelse ogsaa udadtil, slet ikke blev forsvaret her. Men der er jo ingen, der har angrebet „Dansk Sløjd“, derfor trænger den slet ikke til Forsvar. Det, der ankes over, er, at der bliver gjort Uret imod Askov-Nääs Sløjden, og den Uret vil man have gjort god igen, ikke ved at angribe „Dansk Sløjd“ — det er slet ikke Meningen — men ved, at Askov-Nääs Sløjden bliver sidestillet med „Dansk Sløjd“. Det er Tanken med de Bemærkningerne, der er fremsatte af mig, og jeg tror ogsaa med de Bemærkninger, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Køge og andre. For øvrigt maa jeg sige, at „Dansk Sløjd“ og dens Talsmand, Sløjdsinspektøren, saa langt fra staar uden Forsvarere her i Rigsdagen, at den tværtimod har den mest autoritative Forsvarer, nemlig den højtærede Minister, og jeg maa føje til, at naar Ministeren udtalte, at Andragerne for Sløjdforeningen af 1902 stadig retter deres Anker og Klager mod Sløjdsinspektøren, medens de fleste af disse Anker i Virkeligheden burde rettes imod Ministeren, er det i Virkeligheden at tage fra den ene Haand og give til den anden; Sløjdsinspektøren staar nemlig som Undervisningsministerens Tillidsmand, og naar Anker rettes imod ham, rettes de imod ham paa den Maade, at de henvises til Ministeren, og saa skal Ministeren tage under Overvejelse at afhjælpe de Mangler, som Ankerne angaar. Det er Tanken med dem, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at Ministeriet ikke altid har fulgt Flertalsindstillingerne,

men jeg er tilbøjelig til at tro, — og det vil Ministeren vistnok ogsaa anerkende, — at Regelen har været den, at Flertalsindstillingerne med Hensyn til Kursister er blevet fulgt. At der har været adskillige Undtagelsestilfælde, i hvilke Ministeriet ikke har fulgt Flertallet, men har været nødt til at give Mindretallet Ret i dets Indstilling, betragter jeg som givet.

Resultatet af den Forhandling, der her er ført, burde dog være dette, som Ministeren udtalte og haabede, at man fandt en Ordning, som virkede tilfredsstillende til begge Sider, og hvis det lykkes, har de Forhandlinger, som fandt Sted sidste Aar om denne Sag og her i Dag, langt fra været spildte. Naar Ordningen skal blive tilfredsstillende for begge Parter, maa det blive en, hvorved Askov-Nääs Systemet helt igennem sidestilles med dansk Sløjd, og det fortjener det at blive, thi begge Retninger har deres Fortrin; de har selvfølgelig ogsaa deres svage Sider; det har et hvilket som helst pædagogisk System, det være sig af den ene eller den anden Art. Men de kan saa udmærket godt arbejde Side om Side og bør derfor ogsaa naturligt dele Vilkaar. Jeg takker Ministeren for hans Udtalelser og mener, at han har fortjent hele Tingets Støtte til at faa en virkelig tilfredsstillende Ordning af dette Forhold.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling Nr. 3 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 68 Stemmer.

Indstilling Nr. 5 af Udvalget
vedtoges enstemmigt med 69 Stemmer.

Til Forhandling sattes derefter den *Forsvarsministeren* vedrørende Indstilling, nemlig Indstilling Nr. 6 af Udvalget, Betænkningens Nr. 21 (se Tillæg B. Sp. 549).

Ordføreren (E. Rasmussen): I Betænkningen findes under Nr. 21 omtalt et Andragende fra Enke efter pensioneret Assistent ved Inventariedepotet H. J. C. Petersen, Emilie Petersen. Hun andrager om at faa sin Pension forhøjet. I Øjeblikket har hun 97 Kr. 68 Øre i Pension efter sin i Januar 1912 afdøde Mand. Hun ejer ikke nogen som helst Formue, og da hun tilmed er meget svag og gentagne Gange har været angrebet af meget langvarige Sygdomme, er det umuligt for hende at klare sig med